

πίστους μαρτύρους οί όποιοι γράφου ύπό χειρός τος. 'Ακόμη λέσιν καί τοῦτον /
 ὅτιν ὅσαν σκοτώματα ἐθέλασιν γενεῖ μέσαν εἰς τὸ εἰρημένο πρᾶμα νὰ εἶναι τὸ αὐτὸν
 σκό / τωμα τοῦ ἀφεντότοπου καθὼς εἶναι καί τὰ ἀποδέλοιπα πράματα ἐκεῖ. —

/ — Μανώλης Μετρηνὸς μάρτυρας —

/ — 'Ιάκωβος Γάτος μάρτυρας στ' ἄνωθε —

/ — Νικολὸς Μπάκαλος μάρτυρας στὰ ἄνωθε — —

/ — 'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

345

Διαθήκη

φ. 191r-v-192r

/ 'Εβγαλμένο ἀκόμη καί τῆς 'Ανέζας ὁ πόντος.

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ 'Ιουνίου 28/ εἰς
 τὸ σπῖτιν τῆς κερά / Μαροῦς Βάβουλα εὕρισκομένη ἡ αὐτὴν κερά Μαροῦ ὑγιῆς καθε-
 ζομένη εἰς μιὰ καρέγλα καί οὐ / χιν εἰς κλίνη καί φοβιζαμένη τὴν ἁωρία τοῦ πικρο-
 τάτου θανάτου μὴν τὴν καταλάβη ἀφνίδια / καί μείνη ἀδιόρθωτην ἐπροσκάλεσεν
 ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο ἵνα τῆς ποιήσω / τὴν μπαροῦσαν διαθήκην καί
 μείνουσιν τὰ πράματά της διορθωμένα καί τὰ παιδιὰν της εἰρηνι / καί καί ἀσκανδά-
 λιστα σῶον γὰρ ἔχει τὸ νοῦ, ἀκεραία τὴν γλῶττα, καθαρὰ τὰς ἀκοὰς καί τὰς ἐτέρας / ς
 της αἰσθήσεις καί ἐν μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπη
 καί τετελειωμένη / συνχώρεσιν, ἔπειτα ζητεῖν καί αὐτὴν τὰ ὅμοια παρ' αὐτοῖς ἦτοι
 λέγειν πὼς ἂν τῆς τύχην θάνατος νὰ / τὴν ἐνταφιάσουσιν εἰς τὴν ἐνορία της εἰς τὸν
 "Ἁγιο Δημήτριο καί ἀφήνει εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν μι / ἀ πρόθεσιν διὰ ψυχικὴν της σω-
 τηρία καί νὰ τὴν ἐγράψουσιν εἰς τὴν 'Αγία Πρόθεσιν. 'Ακόμη ἀφή / νει καί τοῦ
 παναγιωτάτου κὺρ Γερασίμου ποὺ διὰ τὸ παρὸν γροικᾶται ἀρχιερέας στὸ τόπον μας
 μί / α πρόθεση ἦτοι λέγειν πὼς ἀφήνει ὁλωνῶν της τῶν παιδίων τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη
 τοῦ Χριστοῦ καί τῆς / κυρίας Θεοτόκου καί τὴν ἐδικὴν της καί τοῦ μακαρίτην τοῦ
 πατέραν τος. "Επειτα λέγειν πὼς ἀποσβιώσῃ / ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον ἀφήνει τὴν
 θυγατέραν της τὴν κερά Καλὴ νὰ κάμη τὴν ὁδοδὸν τοῦ ἐνταφιασ / μοῦν της καί τὰ
 μνημόσυνά της κατὰ τὴν ἀξίαν της καί νὰ ἔχῃ τὴν ἔγνοια τῆς ψυχῆς της κατὰ τὴν
 τάξιν / καί νὰ δώσῃ τίς / πρόθεσες / καί δι / ἀ τίς ὁδοδες ποὺ θέλει κάμει τοῦ
 ἐνταφιασμοῦν της καί μνημόσυνά της καί νὰ δώσῃ καί τίς ἄνωθεν δύο πρόθεσες /
 τῆς ἀφήνει ἓνα χαρχάλι μαργαριταρένιο καί μιὰ κολλαῖνα φαναράτην / περαστὴ / μέ

... / φανάρια / καὶ μιὰ ντουζίνα μπουταρέλλα / καὶ ἔξε κουτάλια ὅλα ἀσημίτικα.
 Ἀκόμη λέγειν πὼς ἂν ἴσως καὶ τὰ ἄλλα παιδιά δὲν τὸ στέργουνται ἅς τὰ / μοιράζουν
 καὶ ἅς δώνου καὶ τὶς πρόθεσες καὶ τὴν ὁξοδὸν τοῦ ἐνταφιασμοῦν της / ἡγου νὰ τὰ
 μοιράσου τὰ τρία παιδιά καὶ νὰ δώσου καὶ τὰ τρία τὴν ὁξοδο καὶ τὶς πρόθεσες / εἰ δὲ
 καὶ τὰ μνημόσυνα ὅπου θὲ / νὰ τῆς κἀνῃ ἡ κερά Καλὴ καὶ νὰ ἔχῃ καὶ τὴν ἔγνοια
 τῆς ψυχῆς της τῆς ἀφήνει τὸ ἀμπέλι ἡγου τῇ Βάγια νὰ τὴν [ἔχῃ] καὶ νὰ [τὴν] /
 καρποτρώγῃ ἕως φόρου ζωῆς της καὶ ἂν τῆς δώσῃ ὁ ἀφέντης ὁ Θεὸς καὶ κἀμὴ
 παιδιά ἐκ τῆς σαρκὸς της νὰ τὴν δώ / νῃ τῶν μπαιδιῶν της. Εἰ δὲ καὶ ἤθελε ἀποθάνει
 ἀκληρὴν τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ στρέφεται εἰς τοὺς πλέα / πρόξιμους τὶς ἐδικοὺς ἢ στὰ
 ἀδέλφια της ἂν ἡζιοῦσιν. Ἀκόμη λέγοντας καὶ τοῦτον πὼς τὰ παιδιά / της ὀπόχει
 παντρεμένα τὴν κερά Καλὴ καὶ τὸν μαστρὸ Λοῖζον στὰ ὅσαν τὸς ἐπουρκόταξε ὅλα /
 τὸς τάχειν δοσμένα καὶ δὲν τὸς ἐχρεωστεῖν πλέα τίποτας ξεχὸς τῆς κερά Καλῆς ὅπου
 τῆς εἶχε τα / μένο τὸ χωράφιν τοῦ Τζαματιᾶ καὶ ἐβαστούσασιν το οἱ πατέρες καὶ
 τῶρι τὸ πῆρε πάλι ἡ κερά Μα / ροῦ ἀπὸ τὶς πατέρες καὶ δώνει τῆς τον σὰν καλὰ
 εἶναι πουρκοταμένον τος καὶ τὴν Βάγια ποὺ ἤπγασεν / ἀντὶς διὰ τὸ χωράφιν νὰ
 γροικᾶται καὶ νᾶναι ὡς ἄνωθεν γράφομε. Ἀκόμη ἀφήνει τῆς αὐτῆς κερά Κα / λῆς
 ἓνα μποῦστον ταγιάδον χωρὶς μπρατζόλια καὶ μιὰ μπόλια κόφτενη μὲ τὰ φοινίκια.
 Ἀ / κόμη ἀφήνει τοῦ υἱοῦν της τοῦ Λογίζου ἓνα κρεββατοστρώσιν φουρνίδον ἡγου
 τὰ σεντόνια κεντητὰ / μὲ τζὶ φράπες ἀπὸ κάτω καὶ τὸ πάπλωμα τζαντουνὶ [[κορ]]-
 τζάτον καὶ ἡ κουρτούνα μεταξωτὴν ἀρα / ντουριστὴν μὲ τᾶσπρα μετάξια καὶ
 τὰ μαξελάρια κεντητὰ κοφτένια μὲ τὶς φούντους, ἀκόμη καὶ ἓνα / ζευγάρι σεντόνια
 τρίπετζα κεντητὰ μὲ τὴν ἀβδέλα κ' ἓνα ψίδι γεράνιο ἄραφον νοῦς πα / πλωμάτου.
 Ἀκόμη τῆς κερά Καλῆς ἓνα ζευγάρι σεντόνια λαφάτα τεσσάρω πέτζια καὶ ἓνα πᾶ-
 πλω / μα τὸ ψίδον μεταξωτὸν μὲ λινὸ φαμένον λεμονάτον. Ἀκόμα τοῦ Λοῖζου ἓνα
 μαντήλι μεγάλο κρη / τικὸν καὶ ὀχτῶν πετζέτες κρητικές. Ἀκόμη τῆς Καλῆς μιὰ
 κουρτούνα ξεχιτένη, ἀκόμα τοῦ Λο / ῖζου μιὰ ποδιὰ ψιλὴ μὲ τὶς μπάστες. Ἀκόμα
 λέγειν διὰ τὸ Γεωργιλᾶ πὼς δὲν ἐπῆρε πουρκὶ σὰν / καὶ τὰ ἄλλα παιδιά καὶ ἔτζι
 λέγειν ὅτιν τὰ πράματα τῆς Πλάκας ποὺ εἶναι τῶρι χωράφια ὅπου ἔχου / σιν ἀπὸ
 τοῦ ποτὲ Τζανῆ Τζαμένουκου καὶ ποτὲ Χουρσῆν τοῦ Σιμούτου νὰ εἶναι ὅλα τοῦ
 Γεωργιλᾶ. Ἀ / κόμα καὶ ἓνα ζευγάρι σεντόνια ξεχιτένια καὶ ἓνα πάπλωμα πετζάτον
 λινομέταξον καὶ ἓνα / γεράνιο καὶ μιὰ κουρτούνα ξεχιτένη. Ἀκόμη τοῦ Λοῖζου μιὰ
 κουρτούνα κόφτενη λέγοντας καὶ τοῦτον / ὅτιν τὸ πρεβόλι τῆς Μαμουναῆς νᾶναι
 τοῦ Λοῖζου καὶ τοῦ πρὲ Χουρσῆν νὰ εἶναι τοῦ Γεωργιλᾶ εἰ δὲ στὰ ἄλλα / πράματα
 ποὺ θέλασιν βρεθοῦ καὶ ροῦχα καὶ μασαρίες καὶ ὅ,τι ἄλλα εἶναι νὰ τὰ μοιράζουσιν
 τὰ δύο ἀ / δέλφια Γεωργιλᾶς καὶ Λοῖζος κατὰ τὴν σεντέτζια τῶν ἀρχόντων ὅπου
 τοὺς ἐκρίνασιν δι / ατὶν ἐπῆρε καὶ ἡ Καλὴ τὴν μπάρτην της κατὰ τὴν σεντέτζια

ἐβγάνοντας ἀπὸ τὰ πράμα / τα ποὺ θὲ νὰ μοιράσῃν ὁ Γεωργιλᾶς καὶ ὁ Λοῖζος ἓνα κομμάτιν ἀμπέλι δεντρολογημένο στὸ Δα / μαλᾶ στὴν Ἀγία Ἐρήνη τὸ κάνει ὁ Μπουντζουρῆς παντοτινὸ νὰ εἶναι τῆς Ἀννέζας τοῦ κοπελουδι / οὔν της. Ἀκόμη ἀφήνει της καὶ τὸ σπίτιν τὸ ἴδιο ποὺ ἔχειν ἀγορὰ ἀπὸ τῆς Σπανοῦδαινας νὰ κάθε / ται ὡς ποτὲ ζεῖν καὶ ἀποθανώντας της νὰ τὸ παίρνῃ ὅποιος ἔχει καὶ τὸ ἀπάνω τὴν κάμαρα. Ἀκό / μη ἀφήνει της καὶ ἓνα κρεβατοστρώσιν φουνίδο ἀπὸ ὅλα μὲ τιλάριν μαζελάρια σεντό / νια κουρτίνα πάπλωμα, εἰ δὲ καὶ δὲ θέλει τὸ πάπλωμα τὸ πολίτικον ἃς πάρῃ τὴ σκλαβίνα /. Ἀκόμη καὶ μία σκάφην κ' ἓνα χαρανὶ καὶ μιὰ ποδιά καὶ πάλι ὅ,τι τζῆ βρεθεῖν ἀπὸ ροῦχα ἐδικὰ / της τῆς φορεσᾶ της ὅλα ἐδικὰ της. Ἀκόμη καὶ τὰ εἴκοσιν ρεάλια ποὺ τῆς ἐχρεώστειε ἡ Χασκιάδαινα / καὶ αὐτὰ τῆς Ἀννέζας σὰν καλὰ τὴν ἐδούλεψε τόσους χρόνους σὲ καλὸ καὶ κακὸν καὶ ἃς εἶναι διὰ τὴ / ρόγαν της. Ἀκόμα λέγει πὼς τὰ δύο χαρανια τῆς ρακῆς ὅπου ἔχειν νὰ εἶναι τὸ ἓνα τοῦ Γεωργιλᾶ / καὶ τὸ ἄλλο τοῦ Λοῖζου. Ἀκόμα λέγειν πὼς ἔχειν χρέος καὶ ἀφήνει τοῦ Λογίζου καὶ τοῦ Γεωργιλᾶ τὰ κάτω / θεν σκρίτα τὰ νοματισμένα της καὶ τίς χρεώστοιν νὰ τίς πιάσουσιν νὰ τὰ πάρου νὰ πλη / ρώσουν τὸ χρέος της τὰ ὅποια σκρίτα εἶναι τῆς διακόνισσας τῆς θυγατέρας ρεάλια 10/ καὶ Μάρ / κου Πετζόπουλου 8/ καὶ Μανώλη Φαραγγάρη 10/ καὶ Μιχάλη τῆς Εὐδοκίας τῆς γυναί-
 κας 6/ καὶ τοῦ Γιάννη τοῦ Κωσταντῆ τοῦ Κουρογενάκη ρεάλια 12/ [.....] 10/ τοῦ Λιαρμάκη τοῦ Τζανιδάκη 8/ καὶ τοῦ Ἀντριᾶ τοῦ Νικόλα τ' Ἀντριᾶ 7/ καὶ τοῦ παπᾶ τοῦ / [.....] 5/ καὶ τοῦ Βαβούνη ἀπὸ τῶν Κουτζοχεράδων 5/ καὶ τοῦ ἀξα-
 δέλφου του τοῦ Ἰωάννη τζῆ Σπανομαριᾶς ἄλλα 5 / τῇ Λαουδᾶς 2/ καὶ τοῦ Χριστο-
 δούλου ἄλλα δύο 2 καὶ τοῦ Νικόλα τῆς Παρασκευῆς 20/ καὶ τῷ Παρόνιω τῶν ἐδυονῶ / ἀδελφιῶ 7/ τοῦ Μανώλη τοῦ Σάββα 10/ καὶ τῆς Ἀλισάφης ἄλλα 10/ καὶ τοῦ Κριτο-
 κόπουλου τοῦ Γεώργην 4/ καὶ τοῦ / Μαθιοῦ τοῦ Βασαλάκη 5/ καὶ τοῦ Μαντραᾶ τοῦ Γεώργην 13/ καὶ τζῆ Καρετζίνας 15/ καὶ ἡ Κατερίνα τοῦ Με / λουράντζου 15/
 τοῦ Νικόλα τῆς Βασιλικῆς ὁ υἱὸς 2 / καὶ ὁ παπᾶς τοῦ Σαβασιλάκη 4/ τοῦτα ὅλα νὰ τὰ μα / ζώξου νὰ τὰ δώσουν εἰς τὸ χρέος καὶ ὅσα ἄλλα σκρίτα βρεθοῦσιν νὰ εἶναι νουλάδα καὶ νὰ μὴν ἀξίζου δια / τί εἶναι πληρωμένα. Ἀκόμα καὶ τοῦ Ἰωάννη τοῦ Κατζουλῆ ρεάλια 18/ καὶ νὰ πάρου καὶ νὰ εἰδὲ στὰ ἀποδέλοι / πα νὰ μὴν τὰ γυρεύου διατὶ εἶναι πληρωμένα νὰ μὴν ἔχῃ κάργος ἡ ψυχὴ μου. Ἀκόμα λέγει πὼς ἐγόρασεν / τρία πετζοσέντονα καὶ ἓνα μαντῆλι τῆς τάβλας καὶ ἀφήνει τα καὶ αὐτὰ τῆς Ἀννέζας τοῦ κοπελουδιοῦν της σὰν / καλὰ τὴν ἀνέθρεψε καὶ ἐδούλεψεν της πολλὰ λέγοντας καὶ τοῦτον καὶ παραγγεῖλει τῶν παιδίων της νὰ μὴ ἐβγοῦ / σιν ἀπ' ὅ,τι εἶναι ἐδῶ γραμμένα καὶ νὰ εἶναι ἀγαπημένα εἰ δὲ ὅποιο παιδί ἤθελε ἐβγεῖν ἀπ' ὅ,τι ἐπα / ράνγ-
 γειλα καὶ ἀπ' ὅ,τιν ἐκάμαν οἱ ἄρχοντες νὰ ἔχῃν τὴν κατάρρα τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Κυρίας Θε / οτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν της καὶ τῶν γονέων της καὶ τῶν Ἀγίων

λωνων και προκοπή ποτέ να μή δῃ. Ἐτι ρωτηθεῖς πα / ρ' ἐμοῦ τοῦ νοτάριου εἰ
 ἡ παρὰνκεῖλει τὶ ἕτερον καὶ εἶπε μου οὐχὶν εἰ μή ἡ παροῦσαν τῆς διαθήκη / θέλει
 ἵσταιν ἰσχυρὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην παρακαλεῖ καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι
 γράφου ὑπὸ χειρός τοσ. Ἀκόμα λέγειν πῶς οἱ δύο ἀγελάδες ὅπου ἔχειν μισιάρικες
 καὶ ἡ φοράδα πῶ / χει μισιάρικα καὶ μετὴ βεργινάδαν τῆς νᾶναι τοῦ Γεωφίγιλα ἡγου
 οῦ Γεωργίλα καὶ τὰ ἐξῆς —

— Γεώργιος ἱερεὺς Ἀμάης καὶ σακελλάριος Ναξίας μάρτυρας: —

— Νικόλαος ἱερεὺς ὁ Παξιμάδης μαρτυρῶ —

/ — Στέφανος ἱερεὺς ὁ Μελισσουργὸς μάρτυρας:—

/ — Θεοφύλακτος Διασίτης μάρτυρας —

/ — Ἰάκωβος Ταμέτζος μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

346

Κουντουβερνία

φ. 192^v

/ Φ. 196

Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 29/ κατὰ
 [τὸ] παλαιὸ εἰς] / τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ μεγαλειοτάτου ἀφέντη Τζωρτζετάκη Μπα-
 ρόντζην ἐδῶ παρ[ὸν τὰ] / κάτωθεν δύο μέρη τὸ ἐν μέρος ὁ παναινδεσιμώτατος ἀφέν-
 τῆς πρὲ Φραντζέσκος [Μπα] / ρόντζης τὸ δὲ ἕτερον μέρος ὁ μισερ Θωμᾶς Καντζι-
 μπᾶς πέφτου εἰσὲ συνίβασιν κου / ντουβερνίας παντοτινῆς ἡγου ὁ ἄνωθεν ἀφέντης
 πρὲ Φραντζέσκος λέγειν τὸ πῶς νὰ ἔχην / καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκεται ἀπὲ πατριμόνιον
 τοῦ ἑνα κομμάτιν χωράφιν ἀρμυρὸν εἰς τὴν το / ποθεσία τοῦ Κοτιοῦ σύνμπλιον στὶς
 Βάγιες τοῦ Καρπούζην καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τὸ ὅποιο χω / ράφιν ἀπὸ τὴν
 σήμερον ὁ ἄνω εἰρημένος ἀφέντης πρὲ Φραντζέσκος τὸ δίνει καὶ παρα / δίνει τον
 τοῦ ἄνω εἰρημένου μισερ Θωμᾶ μετὶς μόδους καὶ κοντετζιόνες τὶς κάτωθεν κα / θῶς
 ἐταιριάσασιν ἀναμετάξυν τοσ ἡγου ὁ προλεγόμενος ἀφέντης πρὲ Φραντζέσ / κος
 τοῦ τὸ δίνει χωρὶς καμμιὰ πληρωμὴ μόνον νὰ εἶναι κρατημένος ὁ αὐτὸς κοπιαστής
 νὰ / τὸ ξανκλίσην καὶ νὰ τὸ τραφοκοπίση καὶ νὰ τὸ ἀναστήσην καὶ νὰ κἀνῃ τὶς
 καμάτους του εἰς τὴν ὦ / ραν του κατὰ τὴν τάξιν καὶ νὰ τὸ σπέρνη χειμωνικὸν καὶ
 ἄ γίνεται καὶ καλοκαιρινὸν νὰ τὸ βάνῃ / καὶ ὅ,τιν νιτράδαν ἤθελε ξαπεστείλειν ἀφέν-
 τῆς ὁ Θεὸς νὰ μοιράζεται καθὼς ἐταιριάσα / σιν ἡγου νὰ παίρνη ὁ βοῖβόντας τὸ
 πέπτον καὶ νὰ παίρνη καὶ ὁ νοικοκύρης ὁ ἀφέντης πρὲ / Φραντζέσκος τὸ ἑνα μερ-

